

Պրսակադիր կուսիցըն պար 'ի թաւոստեան Գողթան պուրակս
Մինչ սրբափայլ բոլորս վարդից 'ի ցօղս այգուն դեռ քաղէին ,
Առաքինւոյն կազմել պըսակ անմահութեան նշանակերտ ,
կոյիյն գրօսեալ 'ի խաղս այգեաց յականակիտ աղբերց հոսանս .

Հանճարեղ լուսելինաց Զուարթունն Հայոց փառապարգև
Յամբարձաձիգ անդր 'ի ծայրից Արարատեան վեհ դազաթանց'
կորովաբիր Հանդրին 'ի ծոց աիգօք աշացըն խաղացեալ,
ի խինգ 'ի սէր ողողեալ առ Մայրն Հայոց էջ սրխրագին :

Փութացի, ասէ , զքոյսդ 'ի պըսակիդ ժիր կատարումն ,
Յօղաթուրմ պէս պէս վառիւք արկէք նարօտս եղեմաբուղիս ,
կատարեցէք կըշիռ 'ի չափ մեծի գըլխոյն զուգապատիւ
Վըսեմափայլ երկնաթըռիչ քան զՍիսուանեան խըրոխտ բարձունս :

Տեսի կոթող իմն ամբարտակ 'ի վեր քան զմիտս իմաստնաշէն
Յակընթափայլ Հանդրին ալեաց կանգնիլ 'ի վեր հրաշափառ ,
Յաւերթութեան կընիք 'ի դէմս , քաղցր յուսոյ խայծ խընդառիթ .
Իկրկեցիւր , ով Մայրդ Հայոց , տես քեզ զարթեաւ նոր կիլիկիա :

Յարեաւ աշխարհն հին Հայաստան 'ի ծիրանիս պարթեականս ,
Յաղթաշուր գետովքն իւրովք շուրջ պար առեալ քառայառաջ ,
Ըզմնացորդ նըշխարս Հայոց ընդ մեծութեանն արկեալ քօղով
Աւագ աչօք գիտել զՍիսուան ալիշանեան արփիահրատ :

Եղերամայրըն մըշտամհունչ զԱխուրեանին հատեալ լալօնս ,
Ըզժափաձայն զըզչիւնս խառնէ 'ի հետս ալեացըն Սարոսի .
Ընդ խոխոմս , ընդ դալարի քերեալ զեղերբք ծաղկահամբոյր
Ըջքոյդ սիրով հընչել զանուն 'ի դաշնաւոր երգս յարածիգս :

Ընդ պարագայս յօգունց ամաց յիշատակաց արք անուանիք
Սեաւ գեղովդ 'ի նոր կենցաղ վերածընեալք անմահ կենօք ,
Բերկրեսցին յակճիւս յայթիւս յիմաստից քարոս ոսկիաձոյլս ,
Ա 'ի տաճարի անդ համբաւոյն Քեզ դիցեն ոստ դալարուղէշ ...

Տուն Սեբաստեան , քեզ երանի , որ այսպիսի գանձք օգտաշահ
Ի քոյդ ելեալ շառաւիղէ փայլեն յերկրի ընդ վեհազունս ...
Եւ օթեանս անմահացի 'նդ ամաց չըրջանս չիաղբօս փափմբ
Զոր մշտափթիթ սարգենեաց միընդ շուրջ բոլորեն ցանդ անթառամ :

ի զնձ արտահտեւ անբըթելին սուր ժամանակ ,
Սպառնալիս կապէ ժանեօքն երկաթէիւք ծախել ըղբնաւ ,
Ընդ- Կիլիկիայս հարեալ ցընդին 'ի փշուրս կեռիքն արինըռուշտ .
Արձան մեծ անդըծելի ժամանակին անարգանայ : . . .

Ոչ շանթածիդ սուսերք կորեանց ժմակասուն Տարոսական՝
Ոչ Մեծադործըն Լեւոնի 'ի դաշտս որոտք փայլատուկանց՝
Կառուցին զայս մեծայաղթ ամրակառոյց հըմտից ոստան ,
Ընդ խորանաւ օտար երկնից 'ի Կիլիկեան ամիսնց հեռի :

Այլ այն ոգի վսեմաբարձ հուպ յաստեղունս վերասլացիկ
Սովորեալ ցանգ մեծամեծս երկնել յամայս խորհրդաւորս .
Յորոց զանխուէ է շփնդ մարտից և սասանմանց ահ և երկիւղ ,
Խորամուխ 'ի քնին մտեալ հողաթաթաւ հարց մատենից : —

Ուրախ լերուք վանորայք 'ի լրօանխտ յեմակս հովտաց
Բազմահաւայրն Սարոսի լըքեալք թափուր յողորց մըրմունջս .
Գեր զՍկեւռայն յալեացն 'ի վեր կանգնի կըղզեակըս բորձրադէտ
Եւ 'ի փառըս պարծանացն ոչինչ ընդհատ յառաջադէմ : . . .

Մի Կրեսոսք ունայնամիտք , մի ընչալագց յաղթողք երկրի
Նախանձուկս արկցեն 'ի մեզ բազմամըթեր սնոտի գանձիւք .
Ոչ և յուրանք լիբէականք , ոչ առ 'ի կախ ճօճեալ ծաղիլոցք ,
Ոչ Կապիտոլ աշխարհասաստ թըլին միայուն ինչ յիշատակ : . . .

Այլ զի՞նչ արձան վայելչակերտ իցէ կանգնել 'ի Քո անուն .
Կտմ յոր անուն յորջորջել՝ որ այլոց քաջ քաջ պատշաճես . . .
Սիրելի ես որդւոցդ և պատուական յերամս նոցին ,
Բարձրապատիւ անուամբ ծընեալ և վաստակօք ստանձնեալ ըզնոյն :

Եռանդնաշարժ կըրից հողւոյդ առատասփիւռ իմաստութեանդ ,
Լըցեալ քոյով յիսուսաբուղիս յերմին ըզձիւքրդ աստուածեան ,
Լուսաշաւիղ ճանապարհիդ տենչամք կըրսերքըս զալ ըզնեա ,
Հիւսքանչ խընդալ յաւէտ յանկողնալու զանձս երկնաձիր :

Չոր ընդ ժամս և ժամանակս կըրեմք 'ի ծոցս սիրապատար
Չանկեղծ մաղթանս 'ի սերտ սըրտէ քաղցր արևու երկար կենաց ,
Խընկաբոյր թեւօք ծաղկունս նորս առ հընով յեռումք 'ի լրումն .
Մեծ իմն յաստիս քան զայդ՝ Սէր չունի պաշտել ճոխ մըրցանակ :

Հ. Գ. ՆԱՀԱՅՏԵԱՆ

